

**HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,
17 NOVEMBER 1995**

Inzake: Openbaar Ministerie, Hamid B, Stephan A, George S, Azeen M, Singh R, CGKR

Tegen : Martine M, Mario G, Marc D

o o o o o

Hof van Beroep van Antwerpen, 17 november 1995

Beklaagd van te Sint-Truiden op 17 oktober 1993

DE EERSTE + DE TWEEDE

A. in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, te hebben aangezet tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld, jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, ten nadele van Hamid B, Stephan A, George S, Azeen M en Singh R;

DE EERSTE + DE TWEEDE + DE DERDE

A. bij het leveren of bij het aanbieden van levering van een goed of een dienst op een plaats die voor het publiek toegankelijk is, rassendiscriminatie te hebben bedreven jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen ten nadele van Hamid B, Stephan A, George S, Azeen M en Singh R;

(. . .)

Overwegende dat de feiten A en B worden heromschreven als volgt :

A. in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming (artikel 1 alinea 1 wet 30 juli 1981, zoals gewijzigd bij artikel 1 wet 12 april 1994)

B. bij het leveren of het aanbieden van een levering, van een dienst, van een goed of van een genot ervan discriminatie te hebben bedreven jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit (artikel 2 wet 30 juli 1981 zoals vervangen bij artikel 2 wet 12 april 1994);

Overwegende dat bij toepassing van artikel 2 van het strafwetboek de feiten die werden gepleegd onder het regime van de oude wet van 30 juli 1981, terwijl de nieuwe wet van 12 april 1994 deze feiten zwaarder beteugelt. De minst zware straffen worden toegepast zoals voorzien door de bepalingen van de oude wet;

Overwegende dat door het onderzoek voor het Hof de schuld van beklaagden aan de door eenheid van misdadig opzet vermengde feiten zoals thans sub A en B ten laste gelegd bewezen is gebleven;

Overwegende dat het Hof ten dezen de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter bijtreedt;

Overwegende dat er geen aanleiding bestaat voor het Hof aan beklaagden de gunst van de opschorting te verlenen daar een op te leggen geldboete beklaagden op een meer efficiënte wijze zal aanzetten zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden;

Overwegende dat het Hof eveneens de adequate redengeving van de bestraffing van deze feiten voor het overige bijtredende oordeelt dat hun grovere houding een zwaardere bestraffing vereist;

Overwegende dat het vonnis op burgerlijk gebied niet voor kritiek vatbaar is en de eerste rechter de toegekende schadebedragen op billijke wijze heeft vastgesteld;

Om die redenen :

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Ontvangt de hogere beroepen;

Heromschrijft de feiten A en B zoals hoger bepaald;

Recht doende met eenparigheid der stemmen;

Veroordeelt beklaagde Martine M voor de vermengde feiten A en B, zoals heromschreven, tot een geldboete van HONDERD FRANK te vermeerderen met 990 opdecimen en alzo gebracht op tienduizend frank of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Veroordeelt beklaagde Mario G voor de vermengde feiten A en B, zoals heromschreven, tot een geldboete van HONDERD FRANK te vermeerderen met 990 opdecimen en alzo gebracht op tienduizend frank of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Veroordeelt beklaagde Marc D voor het feit B, zoals heromschreven, tot een geldboete van HONDERD FRANK te vermeerderen met 990 opdecimen en alzo gebracht op tienduizend frank of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige;

Correctionele Rechtbank van Hasselt, 27 maart 1995

(. . .)

I. Op strafgebied:

Overwegende dat huidige burgerlijke partijen op 17.10.1993 omstreeks 15 uur zich in een café, gelegen te Sint-Truiden bevonden om een koffie te nuttigen.

Dat hun aanwezigheid in het café werd genegeerd door derde beklaagde Marc D, dewelke op dat ogenblik dienst deed als kelner.

Dat derde beklaagde, nadat hij werd geroepen door de burgerlijke partijen om een koffie te bestellen, hen aanmaande de zaak te verlaten, stellende dat hij hen niet mocht bedienen.

Dat eerste beklaagde, toen zij eveneens in het café toekwam, aan de burgerlijke partijen verklaarde dat zij niet bediend werden en dat zij de herberg moesten verlaten.

Dat eerste beklaagde in aanwezigheid van de verbalisanten stelde dat zij niet te spreken was over het feit dat er vijf "bruine apen" haar zaak waren binnengekomen. Dat zij niets anders deden dan de aanwezige klanten lastig vallen en dat de helft van haar klanten reeds vertrokken waren toen de vijf waren binnengekomen. Zij weigerde elke bediening en wenst dat de vijf Indiërs de zaak zouden verlaten.

Overwegende dat de drie beklaagden in hun verklaringen aan de verbalisanten toegaven :

- dat eerste en tweede beklaagde hun personeel hebben opgedragen Indiërs niet te bedienen en hen te verzoeken om de zaak te verlaten, om reden dat zij teveel negatieve respons krijgen van de vaste Belgische klanten, die dreigen weg te blijven als er dikwijls Indiërs zouden worden toegelaten;
- dat derde beklaagde van de eigenaars van de zaak verbod had gekregen om nog "Indiërs" te bedienen.

Overwegende dat de beklaagden thans ter zitting stellen:

- dat de burgerlijke partijen niet bediend werden omdat ze onbeleefd waren;
- dat nooit opdracht werd gegeven om buitenlanders niet te bedienen.

Overwegende dat de betichting van artikel 1,2° lastens eerste en tweede beklaagde bewezen zijn.

Dat in casu voldaan is aan de door artikel 1,2° gestelde voorwaarden:

a) Eerste en tweede beklaagde hebben aan hun personeel opdracht gegeven geen Indiërs te bedienen en hen aldus *aangezet* tot concrete daden van discriminatie.

b) De houding van eerste en tweede beklaagde is een daad van *discriminatie*. Op grond van hun ras, huidskleur en nationaliteit werden de burgerlijke partijen niet gewenst en niet bediend.

Hoewel ter zitting beklaagden een andere versie geven dient vastgesteld dat de burgerlijke partijen zich op het ogenblik van de feiten niet misdragen hebben. In zijn verklaring van 18.10.1993 stelt derde beklaagde: "*De Indiërs hebben de aanwezige klanten niet lastig gevallen.*"

c) De aanzetting tot discriminatie gebeurde in een openbare plaats, namelijk een herberg waar nog ander cliënteel aanwezig was.

Eerste beklaagde heeft in aanwezigheid van de verbalisanten herhaaldelijk gesteld dat de Indiërs niet bediend werden en de zaak dienden te verlaten.

d) De discriminatie ingesteld tegen de gemeenschap van Indiërs.

Met Indiërs wordt ten deze bedoeld alle personen die van het Indische ras zijn en betreffen zowel andere nationaliteiten, nl Pakistaanse enz.

Overwegende dat de betichting van artikel 2 lastens alle beklaagden bewezen is.

Dat artikel 2 van de wet van 30 juli 1981 tot doel heeft aan iedereen het recht te verzekeren van toegang tot alle plaatsen en diensten bestemd voor *openbaar gebruik*, in casu een herberg (zie parlementaire bescheiden, Kamer, 214 van 1979, nr. 4).

Dat beklaagden de bediening van de burgerlijke partijen weigerden, enkel en alleen om redenen *inherent aan hun huidskleur, ras en nationaliteit*. Indiërs mochten niet bediend worden.

Dat de weigering van beklaagden om de burgerlijke partijen in casu *niet verantwoord* wordt door het *gedrag van betrokkenen* of andere vormen van eventuele misdragingen.

2. Omtrent de strafmaat

Overwegende dat de eerste en tweede beklaagde twee jonge mensen zijn die recent een café hebben overgenomen, waarin zij veel geïnvesteerd hebben en blijkbaar zware afbetalingen moeten doen.

Dat het eigen Belgische cliënteel van hun café blijkbaar de aanwezigheid van Indiërs niet op prijs stellen en dat beklaagden onder druk van dit cliënteel hebben besloten geen Indiërs meer toe te laten.

Dat echter de houding van een bepaald cliënteel geen reden mag zijn voor beklagden om discriminerend opzichts de Indiërs verblijvende in de buurt van Sint-Truiden op te treden en also mee te werken aan de steeds oprukkende kwaal van haat en racisme opzichts mensen die fysisch en psychisch anders zijn.

"The struggle for life" op welk gebied ook (in casu het behoud van cliënteel om het café draaiende te houden) mag nooit een aanleiding zijn om actief mee te werken aan een kwaal die leidt tot miskening van de rechten van de mens.

Dat ter zitting echter is gebleken dat beklagden racistisch gehandeld hebben tegenover de burgerlijke partijen doch dat deze handelswijze niet ingegeven is door een racistisch denken of ingesteldheid van beklagden zelf doch onder een zekere druk van het Belgisch cliënteel.

Overwegende dat de vorderingen van de burgerlijke partijen Hamid B, Stephan A, George S, Azeen M en Singh R ontvankelijk is.

Dat de vordering van de burgerlijke partij Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding eveneens ontvankelijk is.

Overeenkomstig artikel 3,5 van de wet van 15/2/1993 is het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de wet van 30/7/1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden aanleiding kan geven.

Dat de opdracht om in rechte op te treden in deze zaak afdoende blijkt uit het uittreksel van het proces-verbaal van de raad van bestuur van 14/2/1995.

De eisen van de onderscheiden burgerlijke partijen zijn in de hiernavolgende mate gegrond:

A. Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding

Morele schade:

Overwegende dat het Centrum statutair tot doel heeft de rechten van de mens te verdedigen of rassendiscriminatie te bestrijden, namelijk de gelijkheid van kansen te bevorderen en elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur op grond van ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit te bestrijden.

Dat door de daden van beklagden de *doelstellingen* van de burgerlijke partij werden misprezen en de realisatie van deze doelstellingen werden bemoeilijkt, zodat de burgerlijke partij hierdoor een persoonlijke schade lijdt omdat haar *rechtmatige belangen* werden geschaad.

Dat het herstel van de schade van de burgerlijke partij tot doel heeft en hierin bestaat namelijk de aandacht van beklagden te trekken dat hun handelen in strijd is met de doelstellingen van de burgerlijke partij.

Dat de door beklagden te betalen vergoeding dan ook eerder symbolisch is

Dat een vergoeding van ex aequo et bono 1.000 frank billijk is.

Materiële schade:

Overwegende dat in hoofde van de burgerlijke partij geen materiële schade bewezen is.

Dat de doelstellingen van de burgerlijke partij vastliggen en de door haar gedane administratieve kosten een gevolg zijn van haar statutaire doelstellingen.

De vordering tot materiële schade is ongegrond.

B. De burgerlijke partijen Hamid B, Stephan A, George S, Azeen M en Singh R

Morele schade:

Overwegende dat de aantasting van de *psychische integriteit* van mensen die op de vlucht zijn of op zoek naar een beter leven of materiële welstand, doch steeds moeten ervaren te worden uitgestoten, zeer pijnlijk is.

De morele schade voor iedere burgerlijke partij kan billijk bepaald worden op 10.000 frank.

Om deze redenen:

DE RECHTBANK,

statuerende op tegenspraak;

Verklaart beklaagden schuldig aan de ten laste gelegde feiten zoals in de dagvaarding omschreven.

Dienvolgens veroordeelt:

- beklaagde Martine M voor de feiten A en B samen tot een geldboete van VIJFTIG FRANK, gebracht op vijfduizend frank door verhoging met 990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van tien dagen;
- beklaagde Mario G voor de feiten A en B samen tot een geldboete van VIJFTIG FRANK, gebracht op vijfduizend frank door verhoging met 990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van tien dagen;
- beklaagde Marc D voor het feit B tot een geldboete van DERTIG FRANK, gebracht op drieduizend frank door verhoging met 990 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van negen dagen.

EN STATUERENDE OP BURGERLIJK GEBIED:

Verklaart de eisen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en gegrond zoals hoger aangehaald en veroordeelt zoals hoger bepaald